

ἢ τῇ γερυσίᾳ χερσίδιον συφλ. εἰον περὶ πλεισιογεί-
 ῃ ποτες ὑπὸ μὲν Ἡῆς Ἀυριθάλαμος, καὶ πρὸς νότον Καλ-
 ῃ λίσσης κληρονόμων, ὑπὸ δὲ Ἀκρτε αὐρ. Θεόδωρος.
 ῃ ἀπὸ Δύσεως οἱ ἀρέσκοντες Ὀλμωνίᾳ κληρονόμοι. ἀπὸ
 ῃ δὲ Μεσημβρίας συμ. ορος ονιος καὶ οἱ Νικοστράπυ
 ῃ κληρονόμοι ὅπῃ τι. φυτὸς τῆς γερυσίας τὰς καὶ
 ῃ ἀχε. αἰώνιον ἀναφέροντον. ὁμοίως ἔδοξεν κατὰ
 ῃ τὴν αὐτίαν. καὶ πᾶ ἐξῆς καὶ ἄλλαι πλείσαι, ἃς ἐν ἄλ-
 ῃ τοις ἐκθέσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περὶ τῆς Μεγαρείδος.

Διαδέχεται τὴν Βοιωτίαν ἡ Μεγαρίς, σμικρὰ Χώ-
 ρα τῆς Ἑλλάδος, ἀπτεμένη τῇ Ἰθμῷ, καὶ τῇ Σαρωνικοῦ
 Κόλπῳ· ἔχουσα ὑπὸ Δυσμῶν καὶ τῇ Βορέως τὴν Βοιω-
 τίαν· ἀπ’ Ἀνατολῶν τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἀπὸ Μεσημβρίας
 τὴν Πελοπόννησον· ἐκλήθη Μεγαρίς ἀπὸ Μεγάρων τῆς
 Μητροπόλεως αὐτῆς. αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα ὠνομάθησαν
 ἐξ αἰτίας τριαύτης: Καθ’ ὃν χρόνον ἐβασίλευεν ὁ Κάρης
 ὁ Υἱὸς τῇ Φορονέως τῆτον τὸν τόπον, τότε πρῶτον ἐκτίθη-
 σαν αὐτὰ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, ἀφιερῶσάν τε αὐτῇ· καὶ
 ὠνομάθησαν Μέγαρα κατ’ ἐξοχὴν, ὥσαν ὅπῃ οἱ παλαιοὶ
 Ἑλλῆνες Μέγαρα ἐκάλεον τὰς Ναῖς καὶ τὰ Ἱερά τῶν Θεῶν,
 καὶ τὰ ὑπερῶα οἰκήματα· ταυτὶ ὅμως αὕτη ἡ πόλις, ἥ-
 τις τὸ πάλαι εἶχε καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν ἸΑθι-
 νῶν Μητροπολίτην, κατέλυττον εἰς Κώμην, φυλάττωσα
 μένον τὸ πρῶτον ὄνομα. ἐξ αὐτῆς βύθησαν εὐδοχοὶ Ἄν-
 ὄρες, ὁ Θεόγνης, ὁ Εὐκλείδης, ὁ Στίλπωνα, καὶ ἀπ’ αὐ-
 τῆς ἐκλήθησαν οἱ Μεγαρεῖς Φιλόσοφοι. οἱ Μεγαρεῖς ἦ-
 σαν πόσον δοσμενοὶ εἰς τὸν γέλωτα, ὥστε καὶ παροιμία ἀπ’
 αὐτῶν ἐρρέθη, ἐπὶ τῇ ἀμέτρῳς γελῶντων. “Μεγαρεὺς
 γέλως”. ὁμοίως καὶ ἄλλαι οἶον: “Μεγαρεὺς δάκρυα”.

ἐπὶ τῷ ἀποσποισμένῳ· “καὶ Μεγαρικὴ τέχνη”· ἐπὶ
 τῷ δολερῷ· καὶ “Μεγαρέων ἀξιοὶ μερίδος”· ἀντὶ τοῦ
 ἄτιμοι· αὐτῷ δὲ αἱ Πόρραι, Μεγαρικαὶ Σφίγγες κα-
 λοῦνται· Οἱ Μεγαρεῖς πρῶτον ὑπετάσσοντο εἰς τὰς Ἀθη-
 ναίους· κατ’ὃν δὲ χρόνον ἐβασίλευεν ὁ Κόδρος τῷ Ἀθη-
 νῶν, οἱ Πελοποννήσιοι ἤγειραν πόλεμον κατὰ τῷ Ἀθη-
 ναίων (τὸν ὁποῖον Δωρικὸν καλεῖσι) καὶ μηδὲν ἄλλο πρᾶ-
 ξαντες, ὅτι μὴ λαβόντες τὰ Μέγαρα, ἀφῆσαν τὰς Κοριν-
 θίους, καὶ ἄλλας νὰ κατοικῇσιν εἰς αὐτὰ· ἐκ τῶν ὁποίων
 εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοὶ οἱ Μεγαρεῖς μετέβαλον τὰ πρότερα ἡθῆ
 αὐτῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν τὰς διάλεκτον, καὶ ἔγινον Δωρικοί.
 Εἰς τὴν πόλιν τῶν Μεγάρων κατεσκέδασεν ὁ Θεαγρόνης
 Πηγυλὸς ἀξιόλογον, διὰ τε τὸ μέγεθος, τὸν καλλώπισμόν,
 καὶ τὸ πλῆθος τῶν σήλων· ἐκ τῆς ὁποίας ἔτρεχε τὸ ὕ-
 δωρ τῶν Συθνίδων Νυμφῶν, τὰς ὁποίας οἱ Μεγαρεῖς
 αὐτόχθονας ἐβούλοντο εἶναι ἐξ ὧν μιᾷ συμμιχθεὶς ὁ Ἀ-
 σελγῆς Ζεὺς, ἐγέννησεν τὸν Μέγαρον, ὅστις φυγὼν τὸν
 κατακλυσμόν, τὸν ἐπὶ τῷ Δολκαλίῳ, καὶ κολυμβήσας,
 ἔφθασεν μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Γερανίης Ὀρεῖ· κληθεὶς ἔ-
 πως ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν Γερανῶν, τὰς ὁποίας κολυμβῶν ἠ-
 κολέθει· εἰς τὰ Μέγαρα ἦγον καὶ ἡ ἐστία τῶν Θεῶν, πλη-
 σίον τῆς ὁποίας ἔκειτο ὁ λίθος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀπόλ-
 λων ἔθεσεν τὴν κιθάραν, ὅταν ἐβοήθησεν τοῦ Ἀλκαίῳ
 κτίζοντος τὰ τείχη· ἔπος ὁ λίθος πληττόμενος δι’ ἑτέρου
 σμικροτέρου λίθου, ἀπετέλει ἡχόν παρόμοιον τῷ τῆς κιθά-
 ρας ἡχῷ· περὶ τὰ Μέγαρα ἦσαν Ναὸς τῆς μελιφόρου Δή-
 μητρος, ἡ Παλαίστρα τῆς Κερκύωνος, ὁ Βωμὸς τοῦ Ἀχέ-
 λῶου· καὶ τὰ ἐξῆς· εἰς αὐτὰ εὖρον ἐπιγραφὰς τοιαύτας·
 „Σαβελίναν βασίλισσαν σέβασιν νέαν Δήμητρα, Αὐτο-
 „κράτορος Ἀδριανῆς γυναῖκα Πάμφιλος, . . . ὑπὸ τῇ ἐ-
 „πιμέλειαν Ἰελίᾳ Κανδίτῃ τῇ κρατίστῃ Ἀνθυπάτῃ στρα-
 „τηγάντῳ Αἰχρίωνος τῷ Δημοκράτῃ. (Ἑτέρα.) ἡ Βελή
 „καὶ ὁ Δῆμος Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικόν Ὑπατον ἐπὶ δερ-

„ γασίαις καὶ δ'νοία τῇ πρὸς τὴν Πόλιν . Ἐπὶ εἰς
τὴν εἴσοδον τινὸς ποτὲ Ναῦ .

- „ Ὀλύμπια ἐν Πείσῃ
- „ Πύθια ἐν Διελφοῖς β'
- „ Νέμεια ἐν Ἀργεὶ γ'
- „ Ἰθμία β'
- „ Παταθλιάια ἐν Ἀθλιάαις
- „ Ὀλύμπια ἐν Ἀθλιάαις
- „ Πανελλώια ἐν Ἀθλιάαις
- „ Ἐλδσεῖνια ἐν Ἀθλιάαις γ'
- „ Ἡράκλεια ἐν Θήβαις
- „ Τροφώνια ἐν Λεβεδείᾳ β'
- „ Ἐλδθεῖα ἐν Πλαταιαῖς
- „ Τὴν εἰς Ἀργεὺς Ἀσπίδα .

Ἐν τῷ ἀντικρὺ ἐπὶ λίθῳ .

- „ Πύθια ἐν Μειλήτῳ
- „ Πύθια ἐν Μαγνησίᾳ
- „ Κοινὰ Ἀσίας ἐν Φιλαδαλφείῳ
- „ Ἀκτια ἐν Νικοπόλει β'
- „ Πύθια ἐν Σίδῃ β'
- „ Πύθια ἐν Πέργῃ δ'
- „ Πύθια ἐν Θεσσαλονίκῃ
- „ Ἀσκληπίδεια ἐν Ἐπιδαύρῳ
- „ Καπετώλια ἐν Ῥώμῃ
- „ Ἀθλιάας Προμάχε ἐν Ῥώμῃ δ'
- „ Εὐσέβεια ἐν Ποτιόλοις
- „ Σεβασὰ ἐν Νεαπόλει .

Τὸ Ἐπίνειον ποτὲ ταύτης τῆς Πόλεως , καὶ ὁ Λιμὴν ,
Νισσαία ἐκαλεῖτο , ἔχων Φρούριον ἰχυρὸν ποτὲ , πόρρῳ
πῶν Μεγάρων σταδίους 18 . , ἀντικρὺ τῆς Μεινώας Νήσου
χεδὸν κείμενον . Πλησίον τῇ Ἰθμῷ ἦτορ Ἀγχόη , πολὺ

χνη παραθαλασσία· εἶτα τὸ Ὀχύρωμα τῷ Πανδίωνος· καὶ μετὰ τούτο, Σίδος, πολίχνη, ἢ καὶ Κώμη παραθαλασσία· μεταξύ τῶν Μεγάρων, καὶ τῷ Γόμφῳ, ἔ· πολὺ μακρὰν ταύτης, ἄρχονται αἱ Σκειρωνίδες Πέτραι, αἱ ὁποῖαι (καθὼς μυθολογῶσιν) εἶναι τὰ ὅσα τῷ Σκείρωνος Ληστῆς αὐώθεν δὲ τῆς Σίδος, κεῖται τὸ Γερανίον Ὄρος, ἀφ' οὗ ἔ·λετο ἡ Γῆ, φέγγεται τὸν Ἀθάμαντα· ἔτος ὁ τόπος λίαν ὠχύρωτο ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀθιναίων, ἐναντίον τῶν Κορινθίων· ὁ δὲ Σκείρων τὸ Ὄρος κεῖται καὶ τῷ Βοιωτίῳ, ὁμοίως καὶ τὸ Ἀκαώδιον· εἰς τὰ ὁποῖα Ὄρη τίθεται ἡ Εἰδυλία, Πολίχνη ποτὲ. Κατὰ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας, ἔ· πολὺ σμακρὰν τῆς Νισαίας, εἶναι ἡ Μινώα Ἀκρὰ, περὶ τῷ ὁποίῳ ἐπολέμησεν ὁ Θησεύς μετὰ τὸν Σκείρωνα τὸν Ἀρσιώ, καὶ μετὰ τὸν Πιτυοκάμπην, οἱ τινες ἐλλήϊζον ταύτῃ τῷ ὄρεινῳ, τὸ πλεῖον μέρος τῆς Μεγαρίδος ἐπέχουσιν τὰ καλέμενα Ὄρη Ὀρεῖα· τὰ ὁποῖα εἶναι Ῥάχιδες τῆς μηκυωμένης ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων Πετρῶν ἐπὶ τῷ Βοιωτίῳ καὶ πρὸ Κιθαιρώνα, διεύχεται δὲ τῷ καὶ Νισαίῳ Θάλασσαν, ἀπὸ τῆς καὶ Κερίσσης Θαλάσσης, Ἀλκυονίδος προσαγορευομένης. τὰ ὅσα τῆς Μεγαρίδος, καὶ τῆς Ἀττικίδος εἶναι δύο Ὄρη, Κέρατα καλέμενα, ἐν τῇ Παραλίᾳ τῇ καὶ Σαλαμῖνι διεισκόμενα. Πόλις παραθαλασσία τῆς Μεγαρίδος ἦσαν τὸ πάλαι διάσημος αἱ Πηγαί, μετὰ Θρόνον Ἐπισκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθινῶν Μητροπολίτι, κειμένη καὶ τὸν Ἰσμόν εἰς τὸν Αἰγιάλόν τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ· ἡ ὁποία ταυτὶς εἶναι Ἐρίπειον, καλεῖται Λιβανδόσαρι, ἀπέχουσα τῶν Μεγάρων πρὸς δυσμὰς 25. μίλια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς Ἀττικῆς.

1. Ἐπεται μετὰ τῷ Μεγαρίδῃ ἡ Ἀττικὴ (οἷον εἶπεν Ἀττικὴ, τροπῇ τῇ καὶ εἰς τὸ) τῷ ὀνόμασίαν λαβούσα ἡ ἀπὸ

ἀπὸ τῆς Ἀκτῆς, ὡσαύτῃ τὸ πλεῖον μέρος ταύτης ἐκ-
 τρέχει πρὸς τὴν Θάλασσαν, ἢ ἀπὸ τῆς Ἀκτέως τῆς Βασι-
 λέως αὐτῆς· ἐκαλεῖτο προσέτι Ἀκτὴ, Ἀτθίς, Μοφο-
 πία, καὶ ἀπὸ Μόφου τῆς Παιδὸς τῆς Μάως τῆς Ουγα-
 τρὸς τῆς Τειρεσίης, ἀλλ' ἀπ' ἄλλου τινός. Κεκροπία, ἀπὸ
 Κεκροπος, ὅς τις ἐλθὼν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ βασιλεύ-
 σας ἐν αὐτῇ, σωώκισε τὰς Ἀθῶνας· ἐκαλεῖτο δ' οὗτος
 εἰμορφος, καὶ διφυής, ἢ ὅτι εἶχε μέγεθος δύο Ἀνδρῶν, ἢ
 ὅτι ἤξευρε δύο διαλέκτας, τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ τὴν Ἑλ-
 ληνίδα. ἀφίνομεν τὰς ληρουῦτας, ὅτι εἶχε τὰ μὲν αἶψα
 Ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος. ἐσάθην ἕτος βασιλεύς
 ἀγαθός, ὑποβαλὼν τὴν θηριωδίαν τῶν Ἑθνῶν, καὶ διδά-
 ξας αὐτὰ εἶναι μίαν σύμπνοιαν, καὶ γινώσκειν Ἡγεμόνα
 καὶ Βασιλέα αὐτὸν μόνον, καὶ ἄλλα παραπλήσια· πρὸς τὰ-
 τοις ἐθέσπισεν, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῶν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ
 εἶναι μονοφυεῖς, ὡς τὸ πρότερον, ἀλλὰ διφυεῖς· πατέρι νὰ
 γνωρίζωσι καὶ Πατέρα, καὶ Μητέρα, καὶ ὅχι μόνον Μητέ-
 ρα διότι, τὸ πρότερον δὲν ἐσμίγοντο καὶ συζυγίαν, ἀλ-
 λὰ δίκην ἀλόγων ζώων· ὅθεν καὶ αὐτὸς διφυής ἐκλήθη·
 καλεῖται προσέτι Ὠκυγία, Ἰωνία, καὶ τὰ ἐξῆς· κεῖται
 μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ Νοτίας Γωνίας τῆς Ἑλλά-
 δος, ὑπερνομένη μέχρι τῆς Σανίης Ἀκρωτείας, τῆς Νοτιω-
 τάτης πάντων τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος. Ἐσάθην τοπάλαι
 λαμπροτάτη Ἐπαρχία, καὶ διάσημος εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.
 τῆς ὁποίας οἱ Ἑντόπιοι κατ' ἐξοχὴν ἐκαλεῖντο Γηγενεῖς,
 καὶ Αὐτόχθονες, κληθῆντες ἀπὸ Ἑριχθονίης, τῆς γεννηθέν-
 τος κατὰ τῆτον τὸν τρόπον. Ἰδὼν δ' Ἡφαιστος τὴν Ἀθη-
 ναὶν ἀπελθεῖσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὰ τῆς κατασκευῆς ὅπλα,
 ἠγάθη αὐτῆς, καὶ φθάσας ταύτην φάγεται ἀπ' αὐτῆς, ἐ-
 πεθύμει συνοσιαδῆναι ταύτην, καὶ βιαζόμενος αὐτήν, ἢ
 Ἀθῶνᾶ ἀντέπιπτεν εἰς αὐτόν· ὅθεν περὶ τὰς αὐτῆς αὐ-
 τῆς ἀπεσπέρμηνον. ἢ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρείψῃ εἰς γῆν τὸν
 γόνον ἀπέρριψεν. ἐκ τῆς ὁποίας ἀνεδόθη ὁ Ἑριχθόνιος,

κληθεῖς ὑπὸ τῶν εἰς, καὶ τῆς χθονὸς, καὶ ἀπ' αὐτῶν οἱ ἀν-
δρωποι γηγενεῖς, καὶ αὐτόχθονες· γνωστικὸν σημεῖον τῆς
φέροντες ἐν ταῖς θείξιν αὐτῶν Κικὰδα ἀπηρτημένω· καὶ
τὰ ἐξῆς.

2. Ὅρη ὀνομασά τῆς Ἀττικῆς πρῶτε εἶναι· ὁ Ὑμη-
τὸς δηλαδή, τὸ διασημότερον τῶν ἄλλων, ὅπερ καὶ Κεκρό-
πιον ἐκαλεῖτο, νυνὶ δὲ κοινῶς Τηλεβῶνι, περιφνημον δια-
τὰ καλλίστῃ μέλιτος, καὶ ὁ χρήστῃ πρὸς ἰατρείαν, Ὑμηττίῃ
καλεσμένη· ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος ἦσαν ποτὲ Ἱερά τῶ
Διός, καὶ τῶ Ἀπόλλωνος· ὅθεν καὶ Ὑμηττεῖοι λέγονται·
πλησίον τούτου τῶ Ὄρους ἦτον καὶ ἡ Ἑλίκη Πολίχνη· ὁ
Πάρνης, ὅπερ καὶ Παρνέθη ὑπὸ τῶ Ἀθιναίων λέγεται,
καὶ κοινῶς Πορτέλη, εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος ἦσαν τοπάλαι λι-
θοτομίαι ἀξιόλογοι, καὶ ἀμπελῶνες· ὁμοίως καὶ τὸ Ἱερὸν
τῆς Ἀθιναῖς, νυνὶ δὲ τῆς Θεοτόκης· Βελησός, τὸ ὁποῖον
κοινῶς λέγεται Ὀζειάς· Λυκαβηττός, Ὄρος ὑψηλὸν,
πλησιόχωρον μὲν τὸν Ὑμηττὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἐλαιοφό-
ρον· καὶ Κορυδαλός, τὸ ὁποῖον κεῖται μετὰ τῆς Ἑλ-
σίνοσ, καὶ τῶ Πειρεᾶ· ἀπὸ τῶ αὐτοῦ Ὄρους ἐκλήθη καὶ ὁ
Δῆμος Κορυδαλεῖς· Ποταμοὶ δὲ ὀνομαστοὶ μετρῶνται οὗ-
τοι, ὁ Εἰλιασός, ὅσις ποτὲ ἦτον περιεσσότερος, νυνὶ δὲ
Χειμάρρες μόνον, κοινῶς καλεσμένος Καλλιρρόη· εἰσέρ-
χεται εἰς τὴν Θάλασσαν μετὰ τὸν Λιμνῶν τῶ Πειρεᾶ,
καὶ τῶ Μενιχίῃ· ὁ Κηρσιός, καὶ ὁ Ἡειδανός· μετὰ τῶ
τῶ ποταμ. καὶ τῶ Ποταμῶ τῆς Ἑλσίνοσ, κατὰ μὲν τὸ
Παραθαλάσσιον μέρος, ἦσαν Ἱερά, Βωμοί, καὶ Τάφοι
διαφόρων Θεῶν, καὶ Ἡρώων· εἶον ὁ Βωμὸς τῶ Τειπτολέ-
μα, τῶ μελιχίῃ Διός, τῶ Μνησιθέου ὁ Τάφος, τῶ Θεο-
δώρῃ, καὶ ἄλλα ἀξιόλογα· κατὰ δὲ τὸ Μεσόγειον ἦσαν τῶ
Θεοδέκτῃ τὸ Ὀχύρωμα, καὶ ἄλλα παραπλήσια τοῖς ἀνω-
τέρω, περὶ τὴν Ὀχθὴν τῶ Εἰλιασῶ ποταμ. ὁφραινομένη
καὶ παίξουσα ἡ Ὀρίθεια, ἡρπάγη ὑπὸ τῶ Βορέως, καὶ ἠνά-
θη μὲν αὐτὸν εἰς γάμα κοινωνίαν· ὅθεν καὶ διὰ τὴν συγ-
γνώμην

φύειαν τῷ Ἀθιναίων, ὁ Βορέας ἠφάνισε πολλὰς Τει-
ρεις τῷ Βαρβάρων, τῷ κατὰ τῆς Ἀθιναίων ἐλθάντων
καὶ τὰ ἐξῆς.

3 Πόλεις καὶ Κῶμαι ἀξιομνημόνωτοι τῆς Ἀττικῆς ἦ-
σαν, Παραθαλάσσιαι μὲν αὗται: Ἐλδσίς, ἢ καὶ Ἐλδ-
σὶν, κοινῶς Ἐλδσίνα, πόλις ποτὲ, ταυτὶ εἰδὲ Κώμη.
μεταξὺ τῆς Νιασαίας τῷ Μεγάρων, καὶ τῇ Πειραιᾷ κειμέ-
νη, πρὸς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, τὸν ἀπ' αὐτῆς Ἐλδσί-
νον κληθεῖσα. ὠνομάθη αὕτη Ἐλδσὶν, ἢ ὅτι τῇ Ἐλδ-
σίνα Ἑρμῆ, ἢ ὅτι τῆς ἐλδσίσεως τῆς Δήμητρος τῆς ἐλθέ-
σης ἐν αὐτῇ, καὶ ὄρεσθης τὸν καρπὸν· ἢ καὶ ὅταν ζητῶσα
τὴν θυγατέρα της, κατέλυσεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, εἰς
τὴν ὁποίαν ἠγέρθη ὕπερον ὁ διαβόητος Ναὸς τῆς Δήμη-
τρος, ὅπερ ἐτελέοντο μουσικῶς τὰ Ἐλδσίνα Μυσήρια, μη-
δενὸς ἔσθης ὄντος. αὗται δὲ αἱ τελεταὶ ἦσαν σεβασμιώτε-
ραι, καὶ τιμιώτεραι τῷ ἄλλων εἰς τὰς Ἀθιναίους, οἱ τινες
συνέτρεχον εἰς αὐτὰς ὁμοθυμαδόν, καὶ ἐσυνήθιζον αἱ ἀρ-
χόντισσαι γυναῖκες αὐτῶν, ἐκ τῆς Ἀμάξης, ἢ ἐπωχεῖτο
ἐκάστη, νὰ ὄξεσθον τὴν ἄλλαν μὲ λόγους ὑβριστικὰς, ἀλλ'
ἐλδθέρας, χειροτισμοῦ καὶ ἀσειάτητος ὥστε· ἀφ' ὧν
ἐκράτησε καὶ παροιμία, ἡ „Ὡς ἐκ Δίφρου λαλεῖ“ περὶ
τῶν ἐλδθέρας λαλούντων. οὗτος ὁ Ναὸς τῆς Δήμητρος,
(τῆς ὁποίας τὸ Ἄγαλμα σώζεται μέχρι τῆνυ (α), μέ-
γα ὄν, καὶ σέφανον ἐχηματισμὸν ἔχον, ἀξιόβαρον αὐτῇ.)
εἶναι ταυτὶ Εἰρείπειον, ὅπου εὖρον ἐπιγραφὰς ἐν λίθοις
τοιαύταις. „Δήμητερ καὶ Κόρη ἡ Ἱερὰ Γερυσία Μ. Αὐ-
„ρήλιον λιθοφόρον πρόσδεκτον Πισοκράτης κεφαλῆθεν
„πρεσβύσαντα ποῖκα, τιμηθεῖναι δὲ ὑπὸ Θεᾶ Κομ-
„μῶδε τῇ Ῥωμαέων Πόλει τει..... ἀρξάντα τῇ Κηρύ-
„κων

(α) Κατὰ δυσυχίαν καὶ πῶτο πρὸς τὴν τιμιότητα τῆς ἀρχαιότητος,
πρὸς τοὺς ἀλλοίους, ἡμᾶς πρὸς ἐπὶ τὴν οἱ Ἀγγλοὶ πρὸς τὸ 1802. σωτή-
ριον ἔσται.

„ κων γόνυς, ἄρξαντα τῆς ἱερᾶς Γερκσίας, δ'σεβείας ἐνεκα”.
 „ Ἀττικὸς Εὐδόξος Σφήτις ἐποίησε (καὶ ἑτέρα).
 „ Κτισίκλεια Ἀπολλωνίου Ἀχαρνέως ὀργιασῆς τὸν
 „ ἑαυτῆς αὐδρα Σοφοκλῆν Ἐκτοκλέους Ἀχαρνέα δαδευχή-
 „ σαυτα Δήμητρι καὶ Κόρῃ δις ἀνέθηκεν”. καὶ ἄλλας τι-
 νὰς. Οὐ πολὺ σμακρὰ τῆς Ἐλδυσίνος τρέχει καὶ σμι-
 κρὸς ποτατ. ὅστις εἶναι τὸ πέρας τῆς Μεγαρίδος. Περὶ τὴν
 Ἐλδυσίνα εἶναι τὸ Θηράσιον Πεδίον, εἰς τὸ ὁποίου τὴν
 εἰσοδὸν μετὰ τὴν Μεγαρίδα εἶναι αἱ Θηράσαι Πύλαι.
 Θηράσιος ὁμοίως καλεῖται καὶ ὁ Αἰγιάλος αὐτῆς· ἡ δὲ ὀ-
 δὸς ἡ ἐκ τῆς Ἐλδυσίνος ἐπὶ ταῖς Ἀθίνας, Ἱερὰ ἐκαλεῖ-
 το, λιθόστρωτος ἔσα. Εἶτα ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κεῖται
 ἡ Ἀμφιάλη Ἀκρα, ἀφ' ἧς ἡ ἐπ' αὐτὴν τὴν Νῆσον διά-
 βασις βραχεῖα ἐστὶ· ταύτης δὲ τῆς Ἀμφιάλης Ἀκρας ὑ-
 πέρκειται Λατόμιον. Πλησίον δὲ τῆς Ἐλδυσίνος ἦσαν προ-
 σέτι ὁ Ναὸς τοῦ Ζάρακος, ἡ Ἀκέρνα Πολίχνη, ἡ καὶ
 Κώμη, τῆς Πυθιονίκης τὸ Ὀχύρωμα· καὶ τὰ ἐξῆς· μὲν
 δὲ τὴν Ἀμφιάλιν Ἀκραν, εἶναι ὁ Κολοῖας τὸ Ἀκρωτή-
 ριον, καὶ μετὰ τὴν ὁ Φαληρεὺς Λιμὴν, Ἀκρωτήριον, καὶ
 Νχύσαθμος, ἥτοι τὸ Νεώριον ποτὲ τῶν Ἀθηναίων· διότι
 ὁ Πειραιὴς ἀρχῆθεν Ἐμπόριον ἦτον τῶν Ἀθηναίων, καὶ
 ὄχι Ναύσαθμος· τὸν ὁποῖον ὕστερον ἐποίησε Λιμενὰ, καὶ
 Νεώριον ὁ Θεμισοκλῆς, παροεσὼς ὢν τότε τῶν Ἀθηναίων,
 χωρητικὸν γεγονότα 400. Νηῶν· διότι ὀλιγωτέρας Νῆας
 δὲν ἔσελπον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς πόλεμον· λέγεται κοινῶς πῶ-
 ρα ὁ Πειραιὴς· Πόρτο τῆς Ἀθίνας, καὶ Δράκο· καὶ ὑ-
 πὸ τῶν Ἰταλῶν Πόρτο Λεῶνε, ἀπὸ τῶν Λεόντων τῶν Λι-
 θίνων, μεγάλων ὄντων καὶ ἀξιολόγων, οἱ τινες ἔκειντο περὶ
 αὐτὸν τὸν Λιμενὰ, ληφθῶντες ἐκείθεν ὑπὸ πῶν Βενετῶν
 μὲν τὸ λεηλατῆσαι ταῖς Ἀθίνας (α), ἔπειτα σχεδὸν ὑπὸ Χει-
 ρῶς,

(α) Κεῖνται παρὼν ἔτι οἱ Λεόντες ἐκ τῶν φρουρῶν τῆς Νιφείου
 τῆς Βενετίας.

58, 1687. Τινὲς θέλουσιν ὅτι ὁ Φαληρεὺς ναὶ καλεῖται Πόρτο Λεῶνε· ἀπέχει ὁ Πειραιὴς τῆς Πόλεως, σταδίους πέντε καὶ τετράκοντα, τὸν ὁποῖον συνέδρουν μετὰ τὴν πόλιν δύο τοῖχοι, ὡσανὺ δύο βραχίαινες· ἑκατέρου τὸ μῆκος ὄν σταδίων 40. φαίνονται τὰς αὐτὴν λείψανα μόνον καὶ ἔχνη Οἰκιῶν, καὶ Οἰκοδομημάτων, καὶ Φρέατα ξηρὰ πολ-
 λότατα. Μετὰ τῆτον εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆς Εἰλισσῆς ποταμ. εἴτα ὁ Μενυχίας Λιμὴν, κοινῶς παντὶ λεγόμενος Τρεῖς Πύργοι. Ἐκλήθη δὲ τὸ Μενυχίου τῆς ἡγεμόνος, ὅσις κα-
 τεσκήσασκεν εἰς αὐτὸν καὶ Ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ τῆς ὁ-
 ποῖα καὶ αὕτη Μενυχία ὠνομάθη· πλησίον τῆς ἦτον Λό-
 φος τῆς περιεζωσμένος κύκλωθεν ὑπὸ τείχεα, καὶ καλε-
 μένος Μενυχία, ἡ Ὀπλοθήκη τῆς Φίλωνος, πολλὰς Κα-
 τοικήσεις εὐδοθεῖν ἔχουσα· ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθησαν καὶ τελε-
 ταὶ τινὲς. Τελεταὶ πῶν ἱερῶν Μενυχιῶν. αὐτὴν τὴν Με-
 νυχίαν ἰδὼν ὁ Φαίσιος Ἐπιμενίδης, καὶ προγνώσας, ὅτι
 ἐξ αὐτῆς οἱ Ἀθῆναιοι μέλλουσι λαβεῖν βλάβην, ἀρσεί-
 ρηκε κατ' ἔπος τοιαῦτα· Ἀνίσως οἱ Ἀθῆναιοι ἠθέλον ἡ-
 ξόρην, ὅσα ἡ Μενυχία κακὰ θέλει φέρει εἰς αὐτὴς, πάν-
 τως τὴν ἔτρωγαν μετὰ τὰς ὀδόντας, ὡσανὺ ἄρτον. Μετὰ τῆτον
 εἶναι ὁ Ὑφορμος λιμὴν, καὶ πλησίον τῆς ἡ Νῆσος τῆς
 Πατρόκλης. ἀντικρὺ δὲ ταύτης εἰς τὴν θερσαὺ ἦσαν ἡ Ἀ-
 λώπη, ὁ βωμὸς πῶν Ἀγνώστων Θεῶν, καὶ ἄλλα. Εἴτα καὶ
 ἕτερος λιμὴν, Λαύρειον λεγόμενος, εὐθα ποτὲ Ἀθη-
 ναίοις ὡς ἀργύρεα μέταλλα καὶ τὸν Πausανίαν. μετὰ τοῦ-
 τον ἔπεται τὸ Σένιον Ἄκρον τὸ διασημώτατον καὶ νοτιώτα-
 τον ἀπάσης τῆς Ἀχαΐας, ἥτοι τῆς Ἑλλάδος· τὸ ὁποῖον
 καὶ Ἰερὸν ὀνομάζεται, καὶ Κάβο Κολῶνε, ὑπὸ πῶν κολαι-
 νῶν, ἥτοι πῶν σπηλῶν τῆς Ἰερῆς τῆς Σενιάδος Ἀθηνᾶς, τοῦ
 κατὰ σκευασθέντος ἐπαύω αὐτῆς τῆς Ἀκρωτερίου· ἔτινος αἱ
 Στῆλαι μέχει τῆς νυκτὸς ὁρῶνται. εἰς αὐτὸ ἐτιμάτο καὶ ὁ Σε-
 νιδὴς Ζεὺς. πλησίον τῆς τῆς Ἀκρωτερίου εἶναι ὁ Λιμὴν
 τῆς Σενιάδος Ἀθηνᾶς, καὶ ποτὲ μεταξὺ αὐτῶν, καὶ τῆς νῦν

Κώρης Κερατιάς, ἦσαν μεταλλεῖαι χρυσᾶ, καὶ ἀργύρου· καὶ τὰ ἐξῆς. περὶ τὰς ῥηθούτας τόπας ἦσαν Κώμαι, καὶ Πιλήχλαι ὀνομασαι, οἷον αἱ Πρασιαί κοινῶς Πρασᾶ, αἱ Ἀλμυεῖδες, καὶ ἄλλαι. Ἐκ τῶ Σενίε Ἀκρωτεῖε, ἀρχεῖ ἡ ἀνατολικὴ πλοῦρά τῆς Ἀχαΐας κατὰ τὸν Πτολ., καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἀφορώσα ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, τῆς ἑποίας ἡ περιγραφὴ ἔχει ὕπως: μετὰ τὸ Σένιον Ἀκρον, ἔπεται ὁ Παύορμος Λιμὴν, κοινῶς λεγόμενος Πόρτο Ῥάφτη· πλησίον τῶ ὁποῖε ἦτον ὁ Ναὸς τῶν δώδεκα Θεῶν· ὡς τὰς μεταξὺ δὲ τῶ Σενίε, καὶ αὐτῆς τῶ Παύορμου λιμενός, τίθενται ἡ Ζωστήρ Ἀθινᾶ, τὸ Θέριον, καὶ ὁ Κάψος Λιμὴν· μετὰ τὸν Παύορμον λιμενός, ἦτον τὸ Ἱερὸν τῆς Ἀργεΐδος· ἔπειτα ἡ Κυλίστρα Ἀκρά, κοινῶς λεγομένη Κάβο Σίδρο, πλησίον οὖσα τῶν ἐκβολῶν τῶ Ἀσωποῦ Ποταμοῦ· μετὰ δὲ ταύτας, εἶναι ἡ Χερσόνησος Ἀκρά, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Ὠρωπὸς, πόλις ποτὲ τῆς Βοιωτίας, εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἀττικῆς. περὶ τῆς ὁποίας εἴρηται.

4. Μεσόγειοι δὲ πόλεις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας μετρῶνται αὗται. Οἶνόη, κειμένη κατὰ τὸ πέρας τῆς Βοιωτίας, μεταξὺ τῶν Θηβῶν πρὸς Βορέαν, καὶ τῶν Ἀθινῶν πρὸς Μεσημβρίαν, σχεδὸν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, ἀπέχουσα τοῦ Γῶμο πρὸς Βορέαν 35. μίλια· τανυῶ κεῖται Ἐρίπειον, κοινῶς καλεσμένη Μυέπολι, καὶ Πετρογεράκι, πλησίον Χειμάρρεος τινός, ὅσις ὅταν ἐπλημμύριζεν ἐκ τῶν ὑπερῶν, μεγάλην βλάβην ἀπετέλει εἰς τὸν Κάμπον. ὅθεν καὶ ποροιμία: „Οἶνόης Χαράδραι“. καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀθῆναι, κοινῶς Ἀθινᾶ, ἡ Μητρόπολις τῆς Ἀττικῆς, τοπάλαι ἐκλαμπρότατη καὶ διάσημος εἰς ὅλην τὴν Οἰκεμένην, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶ Κέκροπος, καὶ ὀνομασθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς Θεᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερῶθη, ὥσπερ ἡ Ἐλευσὶν εἰς τὴν Δήμητρα, ἔχουσα καὶ Ἀκρόπολιν ἰχυρωτάτην ἐπ' Ἀκροτόμων Πετρῶν κειμένην, καὶ θεωρεῖσαν ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ λαμπρότατα Προπύλαια (ἐκ τῶν ὁποίων σώζεται μέχρι

τῷ νῦν ἢ μεγαλοπρεπείᾳ Πύλῃ, πλησίον ἑσῆς τῆς Καλλιρρόης, ἔχουσα ἐπιγραφὰς ἐκ τῆς αἰῶνος μὲν μέρας, ταύτην: " Αἰδ' εἰσὶν Ἀθῶναι Θεσέως ἢ πρὶν πόλις ". ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας τοιαύτην: " Αἰδ' εἰσὶν Ἀδελφῶν, καὶ ἔχῃ Θεσέως πόλις ".) ὁμοίως καὶ τὴν θάλασσαν ταύτην τὴν Ἀκρόπολιν κατ' ἐξοχὴν ἐκάλεον Ἀσυ· αὐτὴν δὲ ὅποιον ἦσαν ὀρεῖα, ὁ Ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, μετονομασθεὶς ὑπερὸν Ναὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ τελευταῖον ἀποκατασταθεὶς Ἱερὸν τῶν Τέρκων, ἦτοι Σμαγίδι, ἔργον ἀξιοθαύμαστον, τὸ ὅποιον τελευταῖον ἠδαφίσθη ὑπὸ πυροβολῆς κόνεως, καὶ τῆς αὐτῆς πείσεως Βόμβης, διὰ τῆς βολῆς τῶν Βενετῶν αὐτῇ τῷ 1687. τὸ Αὐθεντικὸν Παλάτιον, καὶ ἄλλοι Ναοί. Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐσυνάχοντο οἱ Θεσῆες τῆς Ἀθηναίης, οἱ ὅποιοι τὸ πρῶτον ἦσαν ἀποράδην, καὶ κατὰ Δήμους εἰς 180. Κώμας· ὅθεν ὑπερὸν ἐόρταζον οἱ Ἀθηναῖοι τῇ 15. ἡμέρᾳ τῆς ἑκατομβαιῶνος μηνός, ἦτοι τῆς Κρονίης, τῆς Μετοίκιας, ἅπερ καὶ Θεσεία, καὶ Παναθήναια ἐκάλεον. Κεῖται αὕτη ἡ πόλις μεταξύ τῆς Ἑλδυσίνου, καὶ τῆς Σουνίου Ἀκρωτείας, τῆς ὁποίας τὰ μέρη τοπάλαι τρία ἦσαν καὶ τὸν Θουκυδίδην· τὸ Ἀσυ, ἦτοι αἱ Ἀθῆναι· δεύτερον μέρος, τὸ μακρὸν Τεῖχος· καὶ τρίτον οἱ Λιμένες, τὸ Φαληρικὸν δηλαδή, ὁ Πειραιεὺς, καὶ ἡ Μενυχία. Ἐσάθῃ αὕτη ἡ πόλις μήτηρ καὶ τροφὸς πασῶν τῶν Ἑπιστημῶν, καὶ πάσης μαθήσεως, καὶ ἰσορίας· αὕτη καλεῖται ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου: Παίδεσις Ἑλλάδος· ὑπὸ Διοδώρου τῆς Σικελιώ· τῆς Κοινῆς πάντων ἀνθρώπων παιδεύτηριον· ὑπὸ τῆς Στρατήβου: Σοφῶν οἰκητήριον· ὑπὸ τῆς Ἀρεσίδου: Σοφίας πρυτανεῖον, καὶ τὰ ἑξῆς· εἰς αὐτὴν ἔτρεχον πλῆθος ἀνθρώπων, ἢ διὰ τὴν μάθωσιν, ἢ διὰ τὴν διδάξωσιν· διότι ἡ Ἑλλάς ἐπέχει τὸν μέσον τόπον τοῦ Κόσμου, τὸ μέσον τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀττικῆς, τὸ μέσον τῆς Ἀττικῆς αἱ Ἀθῆναι· ὥστε αὕτη ἡ πόλις ἐσάθῃ ὄντως ἡ κατοικία τῆς Σοφῶν, ἢ Ἑλλάς τῆς Ἑλλάδος, ψυχὴ, καρδία, ὀφθαλμὸς, καὶ εἴτι

ἄλλο καλὸν καὶ ἐπαινετὸν εἶποις. Ἦνθησαν δὲ αὐτῆς τῆς πόλεως ἄνδρες λαμπρότατοι, καὶ ἀξιολογώτατοι πόσον εἰς τὰ πολεμικά, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀσπιδάς τῶν γραμμάτων· ὁ Θησεύς, ὁ Κόδρος, ὁ Μιλτιάδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Κώνων, ὁ Θρασύβουλος, ὁ Αἰχύλος, ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Εὐρυπίδης, ὁ Ἀεισοφάνης, ὁ Μισάνδρος, ὁ Σωκράτης, ὁ Δημοσθένης, ὁ Αἰσχυρὴς, ὁ Ὑπερίδης, ὁ Δημάδης, ὁ Θεκυδίδης, ὁ Δράκων, ὁ Σόλων, ὁ Πλάτων, καὶ ἄλλοι τόσοι, καὶ τόσοι. Ἐδιαίρειτο τοπάλαι αὕτη ἡ πόλις εἰς δέκα Φυλάς, καὶ ὕπερον εἰς δώδεκα· ἡ Φυλὴ ἦτον τὸ δέκατον, ἡ δωδέκατον μέρος τῆς Πόλεως· τὸ δὲ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς, Τριτὺς ἐκαλεῖτο· ἡ Συμμορία ἦτον αἰεθμός ἐξήκοντα σωματίων. ἦσαν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν Σχολαί, καὶ Γυμνάσια τῶν ἀσπιδάων Ἀνδρῶν, ἡ Ἀκαδημία τῶν Πλάτωνος, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀκαδήμης τῆς καταλείψαντος τὴν κτήσιν αὐτῆς πρὸς ἐπισκευὴν τῆς πόλεως· τὸ Λύκειον τῆς Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς Ἑσσοκράτης· ἡ ποικίλη Στοὰ κεκοσμημένη μετὰ διαφόρους ζωγραφίας, ἔργον τοῦ Πολυγνώτου, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρωνομάζοντο οἱ Στοῖκοι Φιλόσοφοι, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀκαδημικοί, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἄλλως.. Ἐξω δὲ τοῦ Ἄστεος ἦτον τὸ Κυρόσαργες, εἰς τὸ ὁποῖον Γυμνάσιον ἐξησκούντο οἱ Νόθοι, πρὶν οὐ διαλαμβάνει ὁ Πλούταρχος ἐν τῇ τοῦ Θεμιστοκλέους βίῳ. ἦσαν καὶ Κῆποι, εἰς τὰς ὁποίας ἐφιλοσόφει ὁ Ἐπίκυρος, καὶ οἱ ὀπαδοί τε· διάσημον ἦτον καὶ τὸ Δικαστήριον, εἶπεν ἡ Βελή, ὁ Ἄρειος Πάγος, ὡσανὺν εἰπῆς Λόφος τῆς Ἀρεως, κληθεῖς ἔτι, ὅτι ἐκεῖ ἐπῆξεν ὁ Ἄρης τὸ Δόρυ, ὅταν ὁ Ποσειδῶν τὸν ἐκατηγόρει διὰ τὸν φόνον τοῦ Τίου αὐτῆς Ἀλιδορίου, βιασαμένης τὴν Ἀλκίππην. τῶντι Κεπήριον, ὅπου ἐθεωρῶντο αἱ ἐγκληματικά ὑποθέσεις, τῆς ὁποίας οἱ Κεταὶ Ἀρειοπαγῖται ἐκαλοῦτο, ἐξ ὧν ἦτον καὶ ὁ θεῖος Διονύσιος, ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν, φοβληθεὶς ὑπὸ τῆς μακαρίας Παύλης, τῆς ὁποίας

γίνεται μνήμη Κεφ. ιζ'. πῶν Πράξεων. Ἐθεωροῦντο ἐν αὐτῷ αἱ ὑποθέσεις τῶν νύκτα, ὁμιλούντων τῷ Ῥητέρων ἀνδ' ποιοιμίων καὶ παθῶν, ἵνα μὴ ὁ νοῦς τῷ Κειπῶν διατεθῇ ὑπότινος πάθος, καὶ παρίδῃ τὸ δίκαιον, καὶ τὰ ἐξῆς. ἦτον καὶ Θεάτρων τὸ Διονυσιακόν, κληθεὶς ὑπὸ τῷ Βάκχου, ἦτοι τῷ Διονύσῳ, ὅπου συνηθροίζετο ὁ Δῆμος, καὶ ἦκε πᾶς δημογορίας. ἦτον καὶ ἡ Βελή τῷ ἑξακοσίων, καὶ τὸ Πρυτανεῖον, καὶ ἄλλα παραπλήσια ἀξιόλογα. ἐκ τῷ ὁποίῳ ἵχνη τινὰ μέλει τῆς σήμερον σώζονται, ἐμφαίνοντα τῶν ἀκρῶν αὐτῷ μεγαλοπρέπειαν. Ἐπαινεῖται ὑπὸ τῷ Ποιητῶν καὶ ἡ Πηγὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἡ Καλλιρρόη, ἐν ἑσάκρηνος λεγομένη. Πρὸ τῆς πόλεως ἦτον τόπος τις Κεραμικός λεγόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν Σπαῖ, Ἀγάλματα, καὶ τὸ Κοινοταφεῖον, ὅπερ ἐφυλάττοντο τὰ ὅσα πῶν τελευτῶντων ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. νόμος ἦτον τοῦ Σόλωνος, ὅτι εἰς τὴν πόλιν γὰρ μὴ θάπτοιτο τοὺς νεκροὺς. " τὸ Ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἐφόρου τῆς πόλεως, ἐκράτει δόρυ τῇ χειρὶ διὰ τὸ σαθερὸν αὐτῆς, καὶ ἀνδρείον, ὁμοίως καὶ ἀσπίδα, διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλήν, διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι. ἡ αὐτὴ γὰρ ἔστι τῷ νῦν. καὶ περικεφαλαίων διδόασιν αὐτῇ, διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον, ἀθέατον. καὶ ἐλαίαν, ὡς καθαρὰς ἐσίας ἔσης. φωτὸς γὰρ ὕλη ἡ ἐλαία. καὶ Γοργῶνα διδόασιν ἐπὶ τῷ στήθεσιν αὐτῇ, διὰ τὸ ταχὺ τῷ νῦν. Ταύτης τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ὄρεον νομίζεται ἡ Γλαυξ, τῆς ὁποίας ἡ πῆσις σύμβολον νίκης ἐλογίζετο. δέσκονται ἐν ταῖς Ἀθήναις πλῆθος Γλαυκῶν. ὅθεν καὶ παροιμία, " Γλαυκὰς ἐκ Ἀθηνᾶς". ἀφ' ἧς λοιπὸν τῇ τῷ χρόνῳ φορᾷ μετέπεσαν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀξιόπτης, καὶ ὑπετάγη εἰς τῶν τῷ Ῥωμαίων αυτοκρατορίας, ὃ ἡγεμὼν πῶν Ἀθηναίων ἔλαβε παρὰ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ τίτλον Μεγάλῳ Δεκάκτος, καθὼς καὶ ὁ τῆς Πολοποννήσου τὸ τῷ Πείργκιπος. ὃ τῆς δὲ Βοιωτίας, καὶ τῶν Θηβῶν τὸ τοῦ μεγάλου Περμίου.

κρηίου, ὃν ὕστερον κατὰ φθορὰν τῆς λέξεως, Μέγα Κύνειον ἐκάλεον. ἔλαβον προσέτι παρ' αὐτῶ τῷ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁ μὲν Ῥωσσικὸς ἡγεμὼν τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· ὁ δὲ τῆς Σικελίας τὸ τῷ Ῥηγός, καὶ ἄλλοι ἄλλα. καὶ ἔκτοτε μέχρι τῆς ὑπὸ πῶν Τέρκων ἀλώσεως, ἐκαλεῖτο ὁ ἡγεμὼν πῶν Ἀθηνῶν μέγας Δέξ. ἢ δὲ Σατραπία αὐτῶ: τὸ Δουκάτον τῆς Ἀττικῆς. ὠρεῖσάν τε τὴν Ἀθίαν καὶ ἡγεμόνες ἐκ τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἄλλοι. τελευταῖον ἐκυριόθην ὑπὸ πῶν Τέρκων, διὰ τῶ Οὐμέρη τῷ Γίῳ τῷ Ταραχανέω, παρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὕστερον δὲ ἐλθὼν εἰς αὐταῖς καὶ ὁ Σελταὺς Μεχμέτης ὁ Υἱὸς τῷ Ἀμκράτ, μετὰ τὸ κυριεῦσαι τὰς πόλεις τῆς Πελοποννήσου ἐν ἔτει 1456. χάριν θεωρίας, ὡμολόγησε χάριτας τῷ ἀνῶθεν Οὐμέρη, διὰ τῶ ὁποίου ὠρεῖσε ποταύτην πόλιν. ἔχει αὕτη ἡ πόλις θρόνον Μητροπόλιν. ἀφίσταται πῶν μὲν Θηβῶν 40. μίλια πρὸς Νότον, τῆς δὲ Κορίνθου 44., τῆς δὲ Λακεδαιμόνος 145. τανυῶ κατ'ὡπτιον, καὶ εἰς ἐτιδανὴν κατὰσασιν καὶ βαρβαρότητα. Φαίνονται εἰς αὐτῷ λείψανα ἀρχαιοτήτων πολλότατα, καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν Λίθοις καὶ Στήλαις Ἀνδρῶν ἀξιομνημονεύτων πλείους, ἅς διὰ τὸ σκύτομον τῆς παρέσης φραγματείας ἐκ ἐκθέτομον, ἀλλὰ μόνον μίαν, ἢ δύο. οἶον, „ Ἡ βελὴ ἢ ἐξ Ἀρειοπάγης, καὶ ἡ Βελὴ πῶν χ., καὶ ὁ Δῆμος, Ἰελίαν Βερνίκην Βασίλισσαν μεγάλην, Ἰουλίαν Ἀγρίππα Βασιλέως θυγατέρα, καὶ μεγάλων Βασιλέων εὐεργετῶν τῆς πόλεως Ἐκχογον, διὰ τῆς προτοίας Ἐπιμελητῆ τῆς πόλεως Τιβ. Κλαυδίαν Θεογένους Παιανιέως”. Κῶμαι πῶν Ἀθηνῶν πάλαι ὀνομασθεῖσιν πολλόταται, καὶ ὁποίων αἱ διασημότεραι μετρῶνται αὐται: Ῥαμνῆς, κειμένη κατὰ τὴν παραθαλασσίαν, ἐπὶ πολὺ σμακρὰ τῷ Ὠρωπῷ, καὶ ἀπέχεσα τῷ Μαραθῶνος σάδεις 60. ποῖς ἰῶσι τὴν παραθαλασσίαν, κατὰ τὸν Παισαγίαν, καὶ μικρὸν ὑπὸ Θαλάσσης ἀπὸ ἧτον ὁ Ναὸς τῷ

Ἀμφιάρεω, καὶ τῆς Νεμέσεως, ἡ ὁποία ἀπ' αὐτῆς ἐκα-
λεῖτο Ῥαμνυσία, σκληρὰ, δυσμενὴς, καὶ ἀφιλίωτος εἰς τὰς
κακὰς ἀνθρώπους, πλεῖον τῶν ἄλλων Θεῶν. ὠνομάζετο
φοροσέτι καὶ Ἀδρασία. ταύτης ὁ Φειδίας ἰδρύσατο Ἀγαλ-
μα ὀλόλιθον, δεκάπηχυ, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ κλάδον μη-
λέας, ἔργον εἰσαίρετον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐχάραξεν ἐπιγραφὴν
τοιαύτην, Ἀγορακρίτα Παεῖα Ἀγαλμα. εἰς χάριν δη-
λαδὴ τῆ ἐρωμείᾳ ὑπ' αὐτῆς Ἀγορακρίτα. Βραυρῶν, κοι-
νῶς Βραῶνας, ἀφ' ἧς ἐκαλεῖτο ἡ Βραυρωνία Ἑορτὴ τῆς
Ἀρτέμιδος. Μαραθῶν, κοινῶς Μαραθῶνας, κειμένη κα-
τὰ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Αἰγαίᾳ Πελάγους, 35. μίλια πόρ-
ρω τῶν Ἀθηνῶν. Γράφει ὁ Πausanίας, ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν
τόπον εἶναι Ὀρη, καὶ ἐλώδης τόπος, ὅπου ἐφάνησαν φό-
βητρα θαμάσια. ὁμοίως καὶ πηγὴ Μακαρία λεγομένη,
κληθεῖσα ὑπὸ Μακαρίας τῆς θυγατρὸς τῆς Ἡρακλέους
καὶ Διαναείρας, ἡ ὁποία ἐσφάξεν ἑαυτὴν ἐκεῖ χάριν τῶν
Ἀθηναίων. αὐτοῦ εὐίκησεν ὁ Θησεύς τὸν Μαραθῶνιον
Ταῦρον. αὐτὴ ἐγένετο ἡ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐχόντων Στρα-
τηγὸν τὸν Μιλτιάδην, καὶ συμβοηθὰς τὰς Ἰλαταιεῖς, κα-
τὰ τῶν Μηδικῶν Σατραπῶν τῆς Δάτιδος, καὶ Ἀρταβάξου,
τῶν πεμφθέντων ὑπὸ τῆς Δαρείου, διὰ τὴν ὑποτάξωσιν τῆς
Ἑλλάδος. οἱ τινες ποσῶτον εὐικήθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων,
ὥστε ἡ τοιαύτη νίκη ἀσύγκριτος ὠνομάσθη, καὶ τὰ ἐξῆς (α).
Ἀνάφλυτος, πόλις ποτὲ πλησίον τῆς Περσικῆς θαλάσσης
Ἀκρας. Δεκέλεια, Στιχάς, Μιρρίνης, Κηφισία, καὶ
ἄλλαι πολλαί.

5. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ Ἀττικῇ αὗται. ἡ Αἰ-
γι-

(α) Εἰς αὐτῶν τὴν περίφημον μάχην, ἥτις ἐγένετο ἐπὶ Χερσὶ
490. ὁ Μιλτιάδης ἔχε 10,000 ἀνδρείας Ἑλλήνας, οἱ τινες εὐίκη-
σαν κατακράτους τὸ στρατόμαχον τοῦ Δάτιδος, τὸ ὁποῖον ἐσυνίστατο ἀπὸ
100,000, πεζοὺς καὶ 10,000, ἵππεῖς.

γιναι ἐν τῇ Σαρωνικῇ Κόλπῳ κειμένη, μεταξὺ τῆς Ἐπι-
 δαύρας τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ τῆς Πειραιᾶς λιμένος· ἐ-
 κατέρωθεν ἀφισταμένη μίλια 28. ἔχει πόλιν τῇ αὐτῇ ὀνόμα-
 τος, μετ' ὄρον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Φρέμιον κτίσθαι ὑπὸ τῶν
 Τούρκων εἰς φύλαξιν τῆς Κόλπου. ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς
 Νήσου εἶναι μιλίων 40., καὶ ἡ βραχυτέρα διάστασις αὐτῆς
 ὑπὸ τῆς Σαλαμῖνος μιλίων 8. ὠνομάσθη ὑπὸ Αἰγίνης τῆς
 θυγατρὸς τοῦ Ἀσωποῦ, τῷ ὁποίῳ ὁ ἀσελγὴς Ζεὺς
 ἐραδίης, συνδύσκετο μετ' αὐτῷ, εἰς τόπον Φιλῆντα κα-
 λέμενον, τὸ ὁποῖον μαθὼν ὁ πατήρ αὐτῆς παρὰ τῆς Σι-
 σύφου, καὶ δραμῶν ἐκεῖ νὰ ἰδῇ αὐτὴ εἶναι ἀληθὲς, ὁ Ζεὺς
 τῷ μετ' Αἰγίαν μετέβαλεν εἰς τῷ ἐπώνυμον αὐτῆς νῆ-
 σον, τὸν δὲ Σίσυφον Ἐτιμώρησεν, ὅτι ἐν τῇ Ἀθῇ νὰ
 βασιλῆυσον μέγα. ἐκαλεῖτο πρότερον αὕτη ἡ νῆσος Οἰ-
 νώνη, ἀπὸ Οἰνώνης τῆς θυγατρὸς τῆς Βοῦδίωνος. διάση-
 μος ἐγένετο καὶ αὕτη πρόπαλαι ἐκτε τῶν πολέμων τῶν Ἀ-
 θηναίων καὶ τῶν Περσῶν, καὶ ἐξ ἄλλων. οἱ Αἰγινῖται
 πρότερον ἐκαλεῖντο Μυρμηδόνες καὶ Μύρμηκες, καὶ Γεώ-
 ρυχοι, ἐξ αἰτίας τοιαύτης: Ἡ νῆσος αὐτῶν ἦτον τραχεῖα,
 καὶ σκληρὰ, αὐτοὶ δὲ ἐκοίλαινον τῷ γλυκῷ, δίκην Ἀντρων,
 καὶ Σπηλαίων· πῶτο μετ' αὐτῶν νὰ κατοικήσωσιν ἐνδον τῶν
 ὀπῶν, πῶτο δὲ, ὅτι διὰ τῆς χώματος (τὸ ὁποῖον εὐγα-
 ζον ἐκ τῶν ὀπῶν, καὶ τὸ ἔρριπτον εἰς τῷ γῆν) ν' ἀποτε-
 λήσωσιν αὐτῷ εὐχρηστον πρὸς τῷ σποράν τῶν ἀναγκαίων.
 ὕστερον δὲ μετοικήσαντες τινὲς αὐτῶν μετ' Αἰάκον εἰς
 τῷ Φθίαν, ἐπῆραν μετ' ἑαυτῶν καὶ τῷ κλησιν αὐτῶν,
 ὀνομάσαντες τὰς μετ' Αἰαίαντας Μυρμηδόνας, τὰς δὲ συμ-
 πατριώτας αὐτῶν Αἰγινίτας. μετ' ὅλον ὁπῶν μυθικῶς λέ-
 γουσιν, ὅτι γεννηθεὶς ὁ Αἰάκός ἐκ τῆς Αἰγίνης, διέτρι-
 βε μόνος ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ. ὅθεν δυσχεράνας εἰδεῖν τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ Διὸς, ἵνα οἱ ἐκεῖσε Μύρμηκες μεταβληθῶ-
 σιν εἰς Ἄνδρας ὅπερ καὶ ἐγένετο. διὰ τῶτο ὠνομάσθησαν Μυρ-
 μη-

μηδόνες οἱ Αἰγινῖται. οἳ τινες ἐχρημάτισαν ποτὲ εἰς τὴν
 Ναυτικὴν διάσημοι· τὰς ὁποίας φοβηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι
 ὡς πλησιοχώρους ἐφόρταξαν ἀπανθρώπως, καὶ ἀηλεῶς καὶ
 κοπῶσιν οἱ ἀντίχειρες, τῆτέσιν οἱ μεγάλοι δάκτυλοι τῶν
 χειρῶν αὐτῶν, διὰ τὰ μὴ δυνάωνται καὶ ἔλκωσι τὴν κά-
 πην. καὶ τὰ ἑξῆς. Σαλαμῖν, καὶ Σαλαμῖς, κοινῶς Κέ-
 λουρι, κειμένη καὶ αὕτη ἐν τῇ Σαρωνικῇ Κάλπῳ, (ὅς
 τις ἀπ' αὐτῆς ἐρρέθη καὶ Σαλαμίνιος, καὶ Σαλαμινια-
 κός.) μεταξύ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῆς Ἀττικῆς πλησίον
 τῆς Αἰγίνης, ἔχουσα ποτὲ καὶ πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόμα-
 τος, μετ' ὅρον Ἐπισκόπευ ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπο-
 λίτην. πανυῶ κατ' ἐκείνην εἰς Κώμην, καλεσμένη κοινῶς
 Ἀμπελάκι. πρότερον ἐκαλεῖτο αὕτη ἡ νῆσος καὶ μετ' ἄλλα
 ὀνόματα, οἷον Σκιρὰς, Κυχεῖα, καὶ Πιτυῖσσα κατὰ τὸν
 Στράβωνα, καὶ νῆσος Δράκοντος. ἀπέχει τῇ Πόρῃ μέλιξ
 15. ἡ Περίμετρος τῆς εἶναι πλεῖον τῶν 30. μιλίων. ἐν
 αὐτῇ εἶχε τὸν Βασιλικὸν τοῦ θρόνου Τελαμών ὁ Πατὴρ
 τῷ Αἴαντος, καὶ τῷ Τεῦκρῳ, διὰ τῶν ὁπαίων, ὥσπερ καὶ
 τῶν ἐκεῖ ὑπαρχάντων Αἰακιδῶν, γέγονεν ἐπιφανής. οἱ
 Ἀθηναῖοι δὲ αὐτῇ τῇ Νήσῳ ἤγειραν πολέμους μεγά-
 λους, καὶ βαρεῖς· ὥς ἀγανακτήσαντες ἐξ αὐτῶν, ἐθέσαν-
 ταν, ὅτι πλεον καὶ μὴ τολμήσῃ τις καὶ προβάλλῃ λόγον
 ὑπὲρ πολέμου τῆς Σαλαμῖνος· εἰ δὲ καὶ προβάλλῃ, καὶ εἰ-
 ναι ὑπὸ δουλοῦ κεφαλικῆς τιμωρίας· ἀλλ' ὁ Σόλων εὐ-
 χαθεὶς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, καὶ προσποιηθεὶς ἀφρο-
 συώλῳ, ἐδημηγόρησε διὰ σίχων, ὅτι πρέπει καὶ συμφέρει
 εἰς τὰς Ἀθηναίους, καὶ πολεμήσασαι διὰ τὴν Σαλαμῖνα. ὁ
 ποταμὸς ταύτης τῆς Νήσου Βώκαρος, καὶ Τωκαλίας καλεῖ-
 ται· εἶχε ποτὲ καὶ Φρέιον, Βουδόειον καλεσμένον. Σα-
 λαμινία ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ναῦς τῶν Ἀθηναίων, ἣ ἄγασα τῆς
 ὑπὸ δουλείᾳ τῇ δικαστηρίῳ· ὥσπερ καὶ τὰ εἰς θυσίαν πεμπό-
 μενα, Πάραλος ὠνομάζετο. ἠκέσθη αὕτη καὶ γνωστὴ εἰς τὸν
 Κόσμον ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς ναυμαχίας τῇ Ἀθηναίων, καὶ
 τῇ

τῶ Μήδων (α), ὥσπερ καὶ ἡ πλησιόχωρος αὐτῇ σμικρὰ Νῆσος ἡ Ψυτταλία, κειμένη πρὸ τῆς Σαλαμίως ἐν τῇ Πόρῳ, εἰς τὴν ὁποίαν κατεναυμαχήθη ὁ Στόλος τῶ Ξέρξε, καὶ περὶ αὐτὴν ἐχύθη, καὶ ἐξαλείφθη τὸ πλεῖον μέρος αὐτῆς· περὶ τὴν Σαλαμίνα εἶναι καὶ δύο Νησίαι, ὧν τὸ μὲν μείζον, Ἀταλάντη καλεῖται, ὁμωνύμως τῇ περὶ Εὐβοίαν, καὶ Λοκρὲς Νήσῳ, πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ὁ Φάραν Λιμὴν· εἰς εἷς ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο Νησία εἰδείκνυτο ὁ Τάφος τῆς Κίρκης· τελευταία εἶναι ἡ Μινώα Νῆσος σμικρὰ, κειμένη πρὸς τὰ πέρατα τοῦ Σαρωνικοῦ Κόλπου· ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Μίνω τῆς βασιλέως τῆς Κρήτης, ὥσπερ ἀπ' αὐτῆς καὶ αἱ Κυκλάδες νῆσοι, Μινωίδες, μετὰ τὴν Μινώαν, καὶ τοῦ Εὐρε λιμένος, ἢ καὶ τῆς Σαλαμίως, καὶ σμακρὴν τῆς Νισαίας, πρόκειται Νησία πέντε, μικρὰ καὶ ἀκατοίκητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΓ'.

Περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἥτοι τῆς Μωρέως,

Ι. **Δ**ΙΔΟΨΑΝΤΕΣ ἐν ἐπιτόμῳ τὰς ῥηθείας Ἐπαρχίας, εἰσερχόμεθα πανυῦ διὰ τῆς Ἰσθμῆς εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἡ ὁποία εἶναι Χερσονήσος, κύκλον ὑποπερματιζομένη ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, πλὴν τῆς Ἰσθμοῦ, διὰ τῆς ὁποίου συνεχίζεται μετὰ τὴν Στερεάν· ὅθεν λέγεται Χερσονήσος, καὶ ὄχι Νῆσος. Ἐλέγετο ποτὲ αὕτη Ἀκρόπολις ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία Ἑλλάς ἐδιαίρειτο εἰς δύο συστήματα, εἰς τὸ ἐκτὸς τῆς Ἰσθμῆς, (τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται μέχρι τῶν Ἐκβολῶν τῆς Πηνειῆς, καὶ τὸ εἶναι τὸ Θετταλικόν) καὶ εἰς τὸ εἰς. Τῆς Ἰσθμῆς ταύτης τῆς Πελοποννήσου τὸ πλάτος εἶναι

(α) Περὶ τῶ 480. ἔτσι φησὶ Χερσὺ ὅπου ὁ Θουκυδίδης ἐναυάρχει τὰς ἐκτὸς τῆς Ἀθηνῶν, ὅτις ἐσωίσαντο ἀπὸ 380. πλοῖα, ὅ, δὲ τῶ Περσῶν ἀπὸ 1207.